

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI AR:
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

HIRHEDT SAKTEREK ARCZKÉPEI.

XI.

SZILÁGYI DEZSŐ.

— Képpel az első oldalon. —

A mily nevezetes ember volt valamikor a bolygó zsidó, ép oly nevezetes férfiú napjainkban Szilágyi Dezső, az örökös miniszterjelölt; de miként a bolygó zsidó, úgy ő sem fog soha célhoz jutni. A józsefvárosi mézárósnak volt egy nagy buldogja, mely nagyon szerette a tüdőt, de gazdája épen ezért jó magasra akasztá fel e hűs darabot, úgy, hogy a buldog kénytelen volt kedvencz eledelének csupán a folytonos nézésével megelégedni; nézte, nézte, addig nézte, a míg csak egyszer a szive megszakadt utána. Szilágyi Dezső is így fog járni előbb utóbb a miniszteri bársonyszékek epedő szemlélése közben. Hogy vágyai teljesüljenek, a mult évben szövetségzni akart a függetlenségi párt sakterfrakciójával, a kormány ellen, azonban a szövetekezés nem sikerült, majd kettétirozni kezdett a felsőház antiszemita érzelmű ellenzékével, de minden erőlködése daczára csak egy töredéket bírt meghódítani, manapság pedig beállott az országot eszlári módon boldogítani vágyó sakte-

rek közé, s tolja a zsidók szekerét, hogy azok is viszont tolják az övét. Egyébiránt Szilágyi Dezső önhitt, magának való, rideg ember, kinek nincs is más barátja, mint a fehér ló; az ad neki enni, az nyújt neki szórakozást, sőt tán még politikai dolgokban is az ad neki tanácsot, azért vannak tele a szónoklatai olyan rugdalódzásokkal, hogy csak streifa mellett mondhatja el, a mit a pártja kénytelen előre mindég oda állítani, mert különben szétrugná még azt is. Apponyi gyakran panaszkodik rá, hogy zabozhatatlan, fékezhetlen ember. Hja, nem kellene annyit a fehérlóba eresztetni! Ott tanulja el azt a rossz szokást. Szerelme az iránt maholnap annyira viszi, hogy mint férj és feleség fognak szerepelni, s a mint őket együtt látjuk ülni képünkön akaratlanul is azon következtetésre jutunk, hogy Szilágyink jövőre a szellemi téren gyakran szaporítani fogja az öszvéreket.

KI A SAKTER?

Azt hiszitek, hogy a sakter
Csak zsidó lehet?
S e névre a keresztény nem
Tehet érdemet?
Minek nevezzük az olyan
Elsatnyult magyart,
Ki az ősi tisztaságra
Többé mit se tart?

Nem e sakter az, ki nyúzza
Polgártársait?
Ki nem hallja a szegények
Sohajtásait?
Kinek bárha áldozattal
Szekerét tolod;
Mégis kiveszi zsebedből
Végső garasod.

Nem e sakter az, ki előtt
Nincsen semmi szent,
Ki mosolygva tudja játszani
Az istentelent?
A kit hogyha megfizetnek
Úgy, a hogy dukál,
A közvélemény ellen is
Vakmerőn kiáll.

Nem e sakter az, ki csupa
Gőg és büszkeség,
A ki körül fertőzött már
Föld, víz és a lég;
A ki úgy beszél magáról,
Hogy ő Messiás:
S csupán ő függetlenségi,
Aztán senki más.

Nem e sakter valamennyi
Álszenteskedő,
A ki fölött imitt amott
Ég már a tető;
Ki titokban zsidó kézre
Fujja a követ,
S hazugsággal mandátumért
Mindent elkövet.

És hazánkban a kormányzat
Nem sakterkedés?
Nem e veszi népvérét az
Adó emelés?
Nekünk tehát van sakterünk
Keresztény elég;
Ám ez álbarátainktól
Mentsen meg az ég!

Büles Náthán

— a politikai állapotokról. —

Lipótváros. A legélelmebb ember egész Budapesten Wahrmann. Kihitja csinálni mindég, hogy ne legyen ellenfele. A mérsékelt ellenzékiekre ráfogta, hogy azok bukásnak indult gentryk és ultramontanok, a kiktől a lipótvárosi khereskedő nép irtózik, a függetlenségiéknék meg mézesmadzagot húzott a szájukon keresztül azzal, hogy Eötvöst szerepeltette az Erzsébetvárosban, a ki egyttal krampusz volt a kormányárt ellenében is, nehogy az ő számára is fedezzenek fel, mint Bűsbach ellenében egy Feszeticset. Mondta is mikor a mandátum a khezében volt, hogy nincs szebb a spekolációnál, kivált ha sikerülte mogát. Khüszönés helyett khüpött vagy hármat a választóinak, nehogy azt higgyék, hogy nem thelivér zsidó, s azután böszkén rügött egyet a lábával a mi azt jelentette, hogy a kóser nemzeti álatkák csipésével eleveníteti fel nyáron megát, miként azt minden orthodox hajlammal bíró zsidónak a lapesten okvetlen cselekednie kell. A mellét ezután kidőlesztette a gomblukába akasztá a hüvelykujját, khocsira üt és ment Marienbadba, kissé megcsappantani magát, mielőtt ismét pistoly doellre khelne Istóczyval.

Erzsébetváros. A veteránok halotti zenéje mellett vonultak khi thestvéreink az Útvös oraság themetésére. Fölről a választásban élénken részt vett hülyg khüszönés, fölébredve a hajnali álomból igéző phungyolák libegtetése mellett ünthögették ki éjjeli kelyheik thurtalmát. Útvösértük mindent képesek voltak füláldozni, még azt is, hogy a treszszirozott tehének mutogatására jó magosan összetakólt deszkakerítést kheresztül máskálják érthe, már pedig thodjok azt a Thalmudból, hogy az nem épen csekély egy áldozat, khivált annak a khinek még van mit áldoznia. Egyet azonban még sem áldoztak érte ologet, s az az egy a pénz. Mert híjában! Ha a khüvösztény választóknék pénz khöll, akkor hát hogyné khüllene a zsidóválasztóknék még szászorta inkább a pénz, tudja azt, hogyük amugy is épen százpercentre dolgoznak a khüvösztény választókkal szemben. A Rótschild phiziból, a mi a választás külségeire érkezzet Bécsből, valamennyi zsidóválasztó szeretett volna részesülni, s azért nem maradt a sakterkedő kheresztényeknek semmi, a kik azután unni khezdték az ingyen molatságot és lassanként elphárolgatak. Útvös maga

előggé büles volt és nem reszkírozott meg maga mellett egyetlen piezulát sem, tudja jól, hogy kharba vesz minden. Valamint a dadái hullában felismerte Esztert, úgy az erzsébetvárosi zsidó hühóban előre sejtette a maga bokását. Mikor a bokás csakugyan theljesezésbe ment, Útvössel egyött hullattunk khünyvetket. Nem sajnálta annyira a megbokását, mint inkább azt a khülséget, a mibe az egész czéző nekünk kherült. Mért nem adtuk azt inkább minden felléphetés nélkül neki? Ógy ám, de a mi pholitikánk nagyobb, az ő büles belátásánál, mert így neki is megvolt adva az ívé tisztelhet, nekünk pedig megmaradtha a gazdagabb zsidók által összegyűjtött phénz. Ha azonban Útvös ügyes prókátor és thanulta thöllünk egy kis geseft, akkor elvárom thüle, hogy nekünk erzsébetvárosi zsidóknék ügyvédi számlát adjon be, a melyben felszámíthatja mogának néhány flakker a lövöldéig meg vissza, prókátóri fogásokkal telt beszédek elkészítése és elmondása, több izbeni tarsalgás mindannyionkal, és a velünk való értekezés után mindannyiszor egy jól megszappanyozott fürdő. Ha pedig nem készít ily számlát, akkor csakugyan megerdemli, hogy megbuktattuk, mert nem lett volna ugy sem előggé méltó hozzánk.

Józsefváros. Szilágyi Dezső a Józsefváros Wahrmanja, azzal a különbséggel, hogy míg az utóbbinak az országyűlési beszédét nem igen hallani, addig az elsőnek bőven ömlő szó áradatát csak nagyjából lehet megérteni. Abban az egyben azonban mindketten megegyeznek, hogy ha kaphatnának olyan javasasszonyt, a ki képes volna a poczakot elhajtani, annak odaadniák örömitkben a mandatumukat, minthogy amugy is könnyen jutottak hozzá. Tiszta szíveimből kívánom, hogy soványodjanak mindketten Apponyivá!

A legböszkébb zsidó.

Sojnalom szegény Útvöst, de nem tehetek róla, én megmondtam programbeszédemben, hogy az a gentry mind megbokk, s miután ő is egy a thöbbi közül, neki is boknia khüllött.

Zsidó elkieseredés Eötvös bukása után.

ORCZY KAFFERD

Szóljatok hát revolverek!
Eldobott a legjobb gyerek.
Ki lesz most már az Eötvösünk,
Ha javóra maccerai sítünk?

Melege van kortes hálgynek,
Aki Iudsztról csöbögnék,
Ti firtak mit sem tudtok,
Bár a szabonyák után firtok!

Eötvös Karoly ide-oda,
Bukásának maga oka:
Hibás volt a fölépése,
S bele tört a sarkter kése.

Az Eötvös párt kivonulása választásnapján az Erzsébetvárosban.

Működik a szilvorium,
Mosolyog a bandérium;
Árkot, bokrot átugrandum,
Bár lova csak ugatandum.

Nyúlbor lógg a zászlónyélen,
Eötvös lőtte azt a télen;
Kegyeletes ereklye az,
Zsidó érte mind rá szavaz.

Knófelesz és Zwiebeldojhesz
Illik rájuk a magyar mez,
Pénz szerezte, nem a vérök.
Fektor zsidó a vezérök

Nemcsak kard, de láb is görbe,
Belegörbült a csódpörbe;
Körmük, hajuk csupa tinta,
Ajkuk mint a palacsinta.

Böszkén sétál Ármín Löbel
A rongyszedő fütyülővel,
Fujja szárnyú keservesen,
Csakhogy Eötvös el ne essen.

Követi az ármádia,
Melynek muszáj tánczolni;
Táncz, zene és czifra mente,
A magyart sokszor lekente.

Ám ez egyszer csalatkoztak,
Mind hijában ugrándoztak,
Nem ment lépre nekik senki,
Nincsen ki Eötvöst megmenti.

Kellett neked Eötvös Károly
Ez a furcsa zsidó tábor?
Mégkaptad a mit kerestél,
Nyiregyházért nagyot estél.

Románcz.

Mosolygó két szerelmes
Ruhátlanul nyakig.
A tó csendes vizében
Vigan ugrádozik.

Oly bájos mind a kettő,
Oly friss és eleven,
Minőt nem fűzött össze
Soha még szerelem.

Mosolygva nézik egymást
Egyet gondoltanak,
Szemeik a delejtől
Nagyot villámlanak.

Kacsint a hold reájuk:
Ennek rossz vége lesz!
Ruháitokkal megszökött
A megcsalt férjelesz.

Lúdmáj szeletek.

Úgy kell a kormánynak! Addig dédelgette a zsidokat, a míg azok a nyakára kezdenek nőni, s midszinten kövel dobálják a kormánypártot.

A mindszei kódobáló zsidóknál szászorta rosszabbak az erzsébetvárosi zsidók, mert ezek kő helyett Eötvös Károlyt akarták a keresztény világ fejéhez dobni.

Eötvös Károly a cseppet sem biztos nagyvárosi jelöltséget Kossuth Lajos nagy hazánkfianak akarta nagylelkűleg átengedni. Mért nem engedte át az erzsébetvárosi jelöltséget még a választás előtt? Mért azt most a választás után akarja átengedni.

Valahányszor csak összejöttem az antiszemitákkal, sohasem azok bántottak engem, hanem mindég én inzultáltam őket. Dicsekedik Eötvös Károly választói előtt, a miért azok megis éljeneztek.

Ez éljeneket bizonyára azért kapta, mert csakugyan telivér sakter szokás az ellenezetűekkel szemben a pökhendi magaviselet.

Mezei Ernővel Miskolcra állítólag egy meghódolt antiszemita is parolázott.

Nem-e csizmadiát fogtak egymásban?

Wahrman úgy nyilatkozott választói előtt a magyar gentryről, hogy az mielőbb el fog a zsidók kezei által pusztulni, s ennek örül.

Kár oly igen örüvendeni, mert akkor nem lesz tápláléktok s ti is utánna pusztultok valamennyien.

Szegény Eszter sorsát Eötvös Károlyon Erzsébet boszulta meg.

Mezei Ernő, a ki a magyarokat Palesztinába akarta vándoroltatni, a miskolciaktól érdemeinek méltó elismerésül mandátum helyett vándor botot kapott ajándékba. Erről azután mindenkor ráemlékezhetik hazafias kívánságára.

Messze esik Makó Jeruzsálemtől, de a makói alispán még messzebb esik az okos embertől.

Hentaller azt ígérte nagy hetykén, hogy lelővi azt az embert a ki a kerületébe teszi a lábát, s ime ez ígéréstével úgy letalálta magát a képviselői állásáról puffantani, hogy még zsidó bőrnek se vennék meg őt többé a sakterek.

A két zsidókortos.

Salamon. Thododé Náci, mit monthál nekem a választások előtt?

Náci. Nagyon sokat mondtham én akkor, úgy hogy mindenre biz én nem emlékezem.

Salamon. Azt mondthad, hogy oly biztosan álltok Eötvösrel az Erzsébetvárosban, hogy ha elhalálnátok bokni, hát kűjpek le mindnyájatokat.

Náci. Nű! Igaz, hogy mondtham, de azért nem moszaj azt épen én rajtam khezdeni?

A legnagyobb gezeresz.

(Az Erzsébetvárosi Eötvös párt panasza.)

Már az maga is nagy gezeresz, hogy Ötvös oraság megbokta magát, de nagyobb gezeresz az, hogy a feleségeink azóta szóba sem akarnak velünk állni, a legeslegnagyobb gezeresz pedig, hogy az elkhöltött kétszázezer forint felül még százezer forint adósságot csináltunk s most nem thodjok, hogy khinek lesz khedve kifizetni?

Kóser Friczi és Tréfi Lojos.

— A hirek fővárosi zsidó gavallérok. —

Friczi. Thodode, hogy mit sojnál Eötvös legjobban a választások óta?
Lajos. Mit thodom én?
Friczi. Azt, hogy Kossuthnak mért nem az erzsébetvárosi jelöltséget ajánlotta?

M a k ó r ó l.

Mért adta ki Makón az alispán Verhovay kitasítására a rendeletet vacsora után?
Mert vacsora előtt még képtelen lett volna ilyesmit parancsolni.

Alispán: Hogyan van méltóságod a Verhovay ellen elkövetett impertinenciáimmal megelégedve? Nemde nagyszerűen mutattam meg az egész világnak, hogy milyen önkénykedést képes Magyarországon egy alispán gyakorolni?

Főispán: Igazán pompásan volt az egész stikli rendezve, csak az hiányzott még, hogy gúzsba nem köttette azt az antisemitát.

Alispán: Remélhetek talán jutalmul egy orócskát?

Főispán: Igen, de az ily ukázos eljárásért csakis a muszka császártól.

Alispán: Tréfálni méltóztatik?

Főispán: Legkevéssbé! Sőt már meg is küldte az ön számára a caacsinov és kancsukov rendek legnagyobb szalagjait.

A nagykőrösiekhez.

— A választás előtti napon. —

Eötvös: Mit is mondtak kigyelmetek a multkor, újra fel akarnának engem léptetni, vagy mi?
Nagykőrösiek: Már nem is emlékezünk rá.
Eötvös: Pedig szerettem volna mégegyszer hallani.

A választások után.

Oda csaphodtak jól a légy tömeg közé,
Az antiszemitaik kezei,
S legott mandátum nélkül fordulának hasra:
Helfy, Eötvös és Mezei.

Hátba még majd az országháza,
Az a huszonnégy légyecsapó bejön?
Tudom sirásra változik azonnal
A nagy zsidó öröm.

Segítséget keresve a kormány
Kéblére menekülnek majd,
De hasztalan, mert ott is ütni fogjuk
A tiszta sakter fajt.

Sem irgalom, sem kegyelem,
Többé a saktereknek,
Bár érettük a zsidóféléknek
Sós könnyei peregnék.

Jajtelesz és Pinkelesz.

Jajtelesz. Thodod-e hogy Eötvös újra föllesz léptetve?
Pinkelesz. Hol?
Jajtelesz. Itt az Erzsébetvárosban.
Pinkelesz. Minek?
Jajtelesz. Sakternek.

HALAS.

Elmocársorodott Halas!
Ki saktert szültél újra;
Kár volt meg nem térded
Ma már az igaz útra.

Megérheted még könnyen,
Hogy véredet veszik;
S azt miként az eszlárit
Büntetlenül tesszik.

A SZENTENDREI VÁLASZTÓKHOZ.

Hová lett a régi feuer?
 Hogy képviselőtök Krausz Meier.
 Boruljon rátok egy schleier!
 Nem szégyenlítek ungeheier?

—Höröghörögh—

Ganzléber Rebeka és Regina.

Regina. Mond csak anyám! Mért engedték a zsidók megbokni Eötvöst mikor szükségünk van ugy is aranyművesre?

Rebeka. Igen ám, de ez az egy csak thalmi aranyból dolgozik.

Szentgál választó polgáraihoz. Talán kiáltásaink erénye belöleték? Hogy ti is a szemitáknak pártolói lettek. Nem foly már tán eretekben a hét vezérnek vére? Hogy ti is egy fokhagymásnak hallgattok beszédére. — A vers többi részét a szentgáliak iránti kiméletből elhalgattuk, de csak oly feltétel alatt, ha siettek megjavulni s lesznek mint igaz magyarhoz illik: antiszemiták. A vers beküldőjétől pedig jövőre kérünk valamivel jobbat. — Erzsébetvárosi zsidók között. A közbűró hidra való czézés nem talál úgy, mint kellene. — Balaton egyleti kirohanás alkalmával Tihanyban. Valami alighanem kimaradt belőle, mert úgy a mint az megvagyon írva sehogysem tökéletes, az olvasó még azzal sem jöhet egészen tisztába, ha vajjon János gazda csakugyan eltálla-e vagy nem? — Zsidó Hymnus. Irta Zwiebträger Ferencz. Merre zúgnak hajjai Tiszának, Dunának, Mojzesnek lú magzati felvirágozának. A többi strófák már koránt sem zúgnak így, pedig egy kis jobb átdolgozás mellett igen hasznavehető vers lehetett volna. — A sakterek jó tulajdonságai. Azokat nem ismerjük. — Mért szereti a poloska jobban a zsidót, mint a bolha? On azt állítja, hogy azért, mert a zsidóknál több a hasadék, mint a ráncz. Csalódik uram! Ennél sokkal nagyobb oka van annak, ha épen keressük. A bolha ugyanis mindentűt, még a zsidóknál is csak bolha marad, a mig az érdemdús poloska ott már rendes házi állat. — Hebron rózsavíz. Nem kérünk az ilyen illatszerből. — A gyapjúvásárló Salamon gazda keserű csalódása. Azt a viczet, hogy a birkákál együtt azon okból, mert a nyárhoz tartoznak, a juhász kutyákat is megnyiratta, még a híres Józsa Gyuri találta el s így ön e történetet valahol csak olvasta, de nem magától készítette. — Hogy honnét kerültek a kövek? Azt majd a vizsgálat fogja kideríteni! Elégé megnyugtató az, hogy antiszemita választó polgár kompromittálva nincs. Ilyesféle demonstrációba ne is elegyedjék soha egy sem. Kitzdjünk ésszel, elvekkel, de nekővel, mint azt a kormány és Ugron Barta féle sakterpárti választók cselekedték. — N. T. (B.) A beküldött dolgozat jó volna, ha egy kissé több humorral s rövidebben volna leírva; próbálja meg átalakítani, akkor talán közölni fogjuk. — Sakter feljajdulás. Közölhetlen — Több kéziratról és levélről jövő számunkban.

Tisztelt közönség!

Van szerencsém önöket beinvitálni az országgyűlési választások szerencsés kimenetelére rendezendő valamennyi sakterbankettre. A főrendezést maga Eötvös Károly, valamennyi sakternek érdemdús fejedelme vállalta el.

Az étel és ital mindenki ingyen kapja, csupán az étlap kerül félevenkint egy forintba.

A pontos értesítéseket és névre szóló külön meghívókat közvetíti

Zöld Ördög.

Az 1884. július elsejével új előfizetést nyitunk a „Füstölő“-re.

A „Füstölő“ előfizetési ára.

Egész évre..... 2 frt.

Fél évre 1 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük mindazon tisztelt előfizetőinktől, kiknek előfizetésök f. év június végével lejár, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

Bartalits Imre,

kiadó.

Budapest. VIII. Eszterházy-utca 12.

A „Füstölő“ I. és II. évfolyama füzve 3 frt helyett 2 frtéért rendelhető meg a „Füstölő“ kiadóhivatalában.